

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1999. nov.-dec.
IV/ 6. szám

Ára: 120,- Ft

Máriaremete – kegykép

Szabadíts meg a gonosz kísértőtől!

A Te hűséged nem fogyatkozik, mennyei Atyánk,
bár mi feledünk gyakran hűséget, kegyelmet,
mi Hozzád fűz minket. Esedezve kérünk,
önts erőt ingatag szívünkbe, ha kísértésbe vinne,
szabj határt a gonosz erejének,
ragadj ki hatalmából, szabadíts meg minket!

Állhatatos Szent Szűz,
a te hűséged töretlen,
bizalommal várod,
mit Atyád üzent,
és az angyal mondott neked.
Betlehem útját járod,
hol hideg szél süvít,
a vidék kietlen,
az emberek szíve könnyörtelen.

Meddig még odáig,
a beteljesedésig,
míg szemed megpillantja,
kezed simogatja,
karod átöleli
az áldott Kisdedet,
és pólyába csavarod
a Magasságbeli Fiát,
a királyok Királyát?

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

*P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

Szíriai Baleus: Boldog vagy, Mária	1
II. János Pál pápa: A megtestesülés misztériuma	2
Gobbi atya: Örömmel és végtelen reménységgel	5
II. János Pál pápa: Isten apasága és a családapaság	7
Selma Lagerlöf: Szentséges éj	9
Betlehem jele	12
Luisa Piccarreta: Miért?	13
Efraim testvér: A szentek közössége	14
G. Vendome: Fiához szól értünk	15
Török József: Az ezredforduló szilvesztere	16
Sík Sándor: A Krisztus-Királyhoz	17
Mária kegyhelyek	
Máriaremete	18
A szeretet üzenete Venezuelából	20
D. Rosage: Öröm	25
Gyermekáldás	26
A rózsafüzér	24
A Szereteláng rózsafüzér	18
Imádság Szűz Mária hét örömről	26

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A Szűzanya kegyképe
Venezuelában

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Boldog vagy, Mária...

Szíriai Baleus

Boldog vagy, Mária, mert benned napvilágra kerültek a titkok és rejtelmek, amelyekről a próféták beszéltek. Te vagy Mózes égő csipkebokra és felhője, Jákob létrája. Téged látott Dávid mint szövetség-ládát, Ezekiel mint zárt és bereteszelt kaput.

És íme, ma szülésed által megoldódtak ezek a titkok. Dicsőség az Atyának, mert elküldte nekünk egyszülött Fiát, aki tőled született, megváltott minket a tévedéstől, és megdicsőítette Anyja emlékezetét a mennyben és a Földön.

Boldog vagy Mária, mert te fogantad Őt!

Boldog vagy, mert te szülted Őt!

Boldog vagy, mert te tápláltad Őt, aki mindenkinek tápláléka.

Boldog vagy, mert te méhedben hordoztad Őt, a Hatalmast, aki hatalmával fenntartja a világot, és mindeneket kormányoz.

Boldog vagy, mert a te ajkad azt az izzást csókolta, ami az Ádám nemzetségéből származó gyermeket hevítette.

Boldog vagy, mert a te méhedből ragyogott fel a fény, ami kiáradt az egész világra. Téged dicsér az egész világ.

Boldog vagy, mert te a tejeddel tápláltad Istent, aki irgalmában kicsinnyé lett, hogy a nyomorultakat felemelje.

Üdvözlégy, te, a mi menedékünk!

Üdvözlégy, te, a mi dicsőségünk, mert általad emelkedett a mennybe a mi nemzetségünk!

Kérd Istent, aki tőled született, hogy adjon Egyházának békét és nyugalmat! Bárcsak a te imádra teljes békét adna a Földnek és lakóinak! Dicsőség Neki, aki eljött és Máriától született, aki őt anyjává tette, és általa gyermekké lett.

Aldott legyen a királyok Királya, aki emberré lett, és az emberi nemet a Paradicsom dicsőségébe emelte! Dicsőség legyen az Atyának, aki Őt megváltásunkra elküldte, és dicsőség a Szentléleknek, aki kioltja bűneinket.

* * *

Kegyelemmel teljes, békés ünnepeket kíván a XX. század utolsó karácsonyán kedves olvasóinak

a Szerkesztő

A megtestesülés misztériuma

II. János Pál pápa

Isten Fia megtestesülésének misztériumára emelve figyelő tekintetét készül átlépni az Egyház a harmadik évezred küszöbét...

Jézus születése Betlehemben nem a régmúlthoz kötött esemény. Hiszen az Ő színe előtt zajlik az egész emberi történelem: jelenünket és a világ jövőjét az Ő jelenléte világítja meg. Ő az „élő” (Jel 1,18), „aki van, aki volt és aki eljön”(Jel 1,4). Előtte meg kell hajolnia minden térdnek a mennyben, a Földön és az alvilágban, és minden szájnak meg kell vallania, hogy Ő az Úr (vö. Fil 2,10-11). A Krisztusban való találkozásban fedezi föl minden ember saját életének misztériumát...

A Szentlélekre figyelés tegyen képessé mindannyiunkat arra, hogy végre teljes közösségben tegyük láthatóvá a keresztségben nyert istengyermekség kegyelmét: tudniillik, hogy valamennyien egy Atya gyermekei vagyunk.

Az Apostol nem szégyenli ismételni a számunkra is kötelező intelmet: „Egy a Test és egy a Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki mindennek fölötte áll, mindent áthat és mindenben benne van” (Ef 4,4-6). Ugyanez Szent Ireneusz szavaival élve: Nem tehetjük meg azt, hogy a világ előtt kiszikkadt föld képét nyújtsuk, hiszen Isten szavát esőként megkaptuk az égből; de nem lehetünk azzá az egy kenyérré, amivé válnunk kell, ha megakadályozzuk, hogy a ránk árasztott vízzel megkelesszenek minket...

Pápaságom idején, 1983-ban abban az örömben volt részem, hogy rendkívüli Jubileumi Évet hirdethettem az emberi nem megváltásának 1950. évfordulója alkalmából. A misztérium, mely Jézus halálában és föltámadásában valósult meg, olyan eseménysor csúcspontja, mely Isten Fiának megtestesülésével kezdődött. Ezért a jelen jubileumot joggal tekinthetjük „Nagy Jubileumnak”, és az az Egyház forró kívánsága, hogy karjaiba zárhasson minden hívőt, és a megbékélés örömét adhassa nekik. Az egész Egyházból a dicséret és a hála himnusza száll föl az Atyához, aki páratlan szeretetében úgy rendelkezett, hogy Krisztusban a „a szentek polgártársai és Isten háza népe” (Ef 2,19) legyünk. E nagy ünnep alkalmával minden más vallás híveit, és azokat is, akik távol

vannak az istenhittől, szeretettel meghívjuk, hogy vegyenek részt örömmünkben. Mint az egyetlen család fivérei és nővérei, együtt lépjük át egy új évezred küszöbét, mely mindegyiküinktől elkötelezettséget és felelősséget vár. Nekünk, hívóknak a Jubileumi Év egyértelműen a Krisztus halálával és föltámadásával megvalósított megváltást jeleníti meg. E halál után senkit nem lehet kirekeszteni Isten szeretetéből (vö. Róm 8,21-39), hacsak a saját bűne ki nem rekeszti. Az irgalmasság kegyelme mindenkinek elébe megy, hogy mindazok, akik kiengesztelődtek, „élete által megszabadulhassanak” (Róm 5,10).

Ezért elrendelem, hogy a 2000. év Nagy Jubileuma 1999 karácsony éjszakáján a Vatikáni Szent Péter-bazilika Szent Kapujának megnyitásával kezdődjék, amit néhány órával később követ a Jeruzsálemben és Betlehemben elvégzett megnyitási szertartás és a többi patriarkális bazilika szent kapujának megnyitása. A Falakon-kívüli Szent Pál-bazilika szent kapujának megnyitása január 18-án, a keresztyének egységéért végzett imahét megnyitásakor történik, annak jeleként, hogy ezt a jubileumot egész különlegesen jellemzi az ökumenikus lelkület...

1999 karácsonya legyen mindenki számára fénylő ünnepnap – az isteni kegyelem és irgalmasság mély megtapasztalásának előjátéka –, melynek a Jubileumi Év lezárásáig kell tartania: 2001. január 6-ig, Urunk megjelenésének (Vízkereszt) ünnepéig. Minden hívő fogadja el az angyalok meghívását, akik szüntelenül hirdetik: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke és jóakarátú embereknek” (Lk 2,14). Így a karácsonyi idő a Szentév lüktető szíve lesz, mely szétküldi az Egyház életébe a Lélek ajándékainak teljességét az új evangelizáció javára...

Tertio millennio adveniente apostoli levelemben utaltam néhány ilyen jelre, melyek hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a jubileum rendkívüli kegyelmeit intenzívebben tudjuk átélni. Röviden felsorolom őket.

Ilyen elsőként az emlékezés megtisztításának jele: mindenkitől az alázat bátor cselekedetét igényli, tudniillik azoknak a vétségeknek a megbocsátását, melyeket a Krisztus nevét viselők követtek és követnek el.

A Szentév lényege szerint a megtérésre hívás ideje. A megtérés volt Jézus igehirdetésének első szava is, és sokatmondóan a hit készségéhez kapcsolódik: „Térjete meg és higgyetek az evangéliumnak!” (Mk 1,15). A parancsoló mód, amit Jézus itt alkalmaz, an-

nak tudatosításából fakad, hogy „betelt az idő” (uo.). Isten idejének beteljesedése a megtérésre szólító fölhívásba fordul át. A megtérés azonban a kegyelem gyümölcse. A Szentlélek készlet mindenkit arra, hogy „magába szálljon” és rájőjjön, hogy vissza kell térnie az atyai házba (vö. Lk 15,17-20). A lelkiismeretvizsgálat tehát a személyes lét egyik legjelentősebb tevékenysége. Általa szembesül ugyanis minden ember a tulajdon életének valóságával, s fölfedezi, hogy cselekedetei mennyire eltávolodtak az eszménytől, amit maga elé tűzött...

Mint Péter utóda sürgetem, hogy az Egyház az életszentség Urától kapott ajándék által megerősítve boruljon térdre Isten előtt az irgalmasság ezen évében, és kérjen bocsánatot gyermekei korábbi és jelenlegi bűneiért. Mindnyájan vétkeztek, és Isten előtt senki sem mondhatja magát igaznak (vö. 1Kir 8,46)...

A Jubileumi Év továbbá fölhívás a szív megtérésére az életmód megváltoztatása által. Arra figyelmeztet mindenkit, hogy sem a föld javait nem sajátíthatja ki istenként, sem az ember fölötti hatalmat nem követelheti abszolút módon, mert a föld Istené, és egyedül hozzá tartozik: „A föld az enyém, ti csak jövevények és vendégek vagytok nálam” (Lev 25,23). Bárcsak megérintené a kegyelem ezen éve azok szívét, akik kezükben tartják a népek sorsát!...

A jubileum öröme nem volna teljes, ha tekintetünk nem fordulna arra, aki az Atya iránti teljes engedelmisséggel világra szülte nekünk Isten Fiát. Mária számára Betlehemben jött el a „szülés ideje” (Lk 2,6); Szentlélekkel eltelve hozta világra az új teremtés Elsőszülöttét. A hivatásnak megfelelően, hogy Isten Anyja legyen, szűzi fogadásától kezdve teljességgel megélte anyaságát, és a Golgotán, a kereszttel kezdve koronázta meg. Ott, Krisztus csodálatos ajándékeként, az Egyháznak is Anyja lett, aki mindenkinek megmutatja a Fiúhoz vezető utat.

Mária, a Szűz olyan nő volt, aki tudott csöndben lenni, odahallgatni, és oda tudta adni magát az Atya kezébe. Azért mondja őt „boldognak” minden nemzedék, mert a Szentlélek által benne véghezvitt csodát föl tudta ismerni. A népek soha nem hagynak föl azzal, hogy az irgalmasság Anyját segítségül hívják, és mindig az ő oltalma alá futnak. Ő –, aki Fiával, Jézussal és férjével, Józseffel elzarándokolt Isten szent templomába –, őrizze mindazok útját, akik ebben a Jubileumi Évben zarándokok lesznek. A következő hónapokban erősen az ő közbenjárásába aján-

lom a keresztény népet, hogy nyerje el az irgalmasság és a kegyelem teljességét, miközben a 2000. év is betelik azután, hogy Megváltónk megszületett.

(II. János Pál pápa:
„Incarnationis mysterium” kezdetű bullájából)

Örömmel és végtelen reménységgel

Gobbi atya

„Tekintsetek ma örömmel és végtelen reménységgel Szeplőtelen Édesanyátokra!

– Örömmel, mert én vagyok a ti örömötök oka! Így szólítottok meg engem a számomra annyira kedves imában, a Lorettói litániában.

E napon felszólítalak benneteket, hogy tekintsetek rám örömmel!

– Örömmel szemléljetek engem szeplőtelen fogantatásom fényében!

Mivel öröktől fogva ki voltam jelölve arra, hogy a testté vált Ige Anyja legyek, a Szentháromság abban a kiváltságban részesített, hogy mentes maradtam minden bűntől, az eredeti bűntől is, amelynek pedig minden teremtmény részese lesz fogantatása pillanatában. Így bennem látjátok visszatükröződni az Atya tervét, aki saját képeére és nagyobb dicsőségére teremtette az embert.

A mennyei Atya különös tetszéssel hajol fölém.

– Örömmel látjátok, hogy az Ige szüzi Anyja leszek, aki emberré válik tiszta méhemben.

Fiam, Jézus tőlem születik, hogy a ti Üdvözítőtök és Megváltótök legyen. Egyedül Őbenne van az emberiségnek lehetősége arra, hogy megszabaduljon a bűn rabszolgaságától és eljusson a mennyei Atyával való élet- és szeretetközösségre.

– Örömmel nyilvánulok meg előttetek eltelve a Szentlélekkel, aki valóságos jegyesi szeretettel egyesül lelkemmel, mert az Ő műve által történik meg bennem az emberré vált Isten foganása, és csak az Ő isteni közreműködése által válok Isten Anyjává. Az Atya leányaként, a Fiú Anyjaként és a Szentlélek jegyeseként válhatok valóban a ti örömötök okává.

Tekintsetek ma rám azonban végtelen reménységgel is!

– Végtelen reménységgel azokban a napokban, amikor az emberiség megismeri Istentől való eltávolodásának szomorú élményét, ami-

kor minduntalan megsértik és nyíltan visszautasítják az Ő törvényét. Elérkezett nagy megpróbáltatásának és irgalmas megbüntetésének ideje. Akkor mint Anya hatékonyan és folytonosan jelen leszek, hogy segítsem megtérésének és az Úrhoz való visszafordulásának útján. Így az egész emberiségnek megnyitom Szeplőtelen Szívem, a biztos menedék ajtaját, ahová megmenekülése érdekében kell belépnie.

– Végtelen reménységgel tekint rám az Egyház, amely legnagyobb válságának megtisztító óráit éli át, mert elárasztotta a Sátán füstje, megtört egysége, elhomályosult szentsége, valamint a hit elvesztésének és a nagy hitehagyásnak veszélye fenyegeti.

Ezért nyilvánulok meg az Egyházban anyai szeretetem gyengédségével és irgalmával, és így én magam segítem és vigasztalom nagy tisztulásának fájdalmas pillanataiban.

Jelenlétem az Egyházban mostantól kezdve erősebb, folytonosabb és nyilvánvalóbb lesz. A Máriás Papi Mozgalomban az egész Egyház meg fogja látni azt a rendkívüli segítséget, amit az égi Édesanya kínál föl számára, hogy bevezesse Szeplőtelen Szíve biztos menedékébe, ahol majd megismeri második pünkösdjének fényességes óráit.

– Végtelen reménységgel tekintetek rám, kicsi fiaim, akikre annyi szenvedést, sebet és ütleget mért a nagy szenvedés heves szele. Mindannyian jöjjetek hozzám, kis gyermekeim!

Jöjjetek hozzám, mert szükségetek van arra, hogy égi Édesanyátok megvigasztaljon, bátorítson, oltalmazzon, megvédjen és megmentsen benneteket. Ezért építettem számotokra az új szövetség bárkáját, amelybe be kell térnetek, hogy elérjete a rátok váró új időkbe. Ezért ma újból meghívlak, hogy örömmel és végtelen reménységgel lépjete be Szeplőtelen Szívem biztos menedékébe!” (1996. december 8.)

„Igen, jönnek a napok – mondja az Úr – amikor új szövetséget kötök Izrael házával és Júda házával... Bensejükbe adom törvényemet, és a szívükbe írom. Én Istenük leszek, ők meg az én népem lesznek... mindnyájan ismerni fognak a legkisebttől a legnagyobbig... mivel megbocsátom gonszságaikat, és vétkeikre többé nem emlékezem.” (Jer 31,31-34.)

Isten apasága és a családapaság

II. János Pál pápa

...A Szentlélek vezet minket a mennyei Atyához és indít arra, hogy teljes bizalommal és lelkesedéssel így imádkozzunk: „Abba! Atyám!” (Róm 8,15.) A keresztény családnak imádkozó közösségnek kell lennie, amely gyermeki bizalommal fordul Istenhez és Őt szeretettel „Atyának” nevezi. A Szentlélek segít, hogy felfedezzük az Atya Arcát mint a családapaság példaképét. Egy idő óta ismételt támadásoknak van kitéve a család intézménye, ami annál veszélyesebb és megtévesztőbb, mert figyelmen kívül hagyja a házasságon alapuló család helyettesíthetetlen értékét. Azt is megkísérlik, hogy kétes értékű változatokkal helyettesítsék, amelynek törvényes elismeréséért küzdenek. Ha azonban azok a törvények, amelyeknek a családot, a társadalom alapvető értékét kellene szolgálniuk, ellene fordulnak, akkor nyugtalanító és romboló hatást érnek el.

Egyes országokban megkísérlik, hogy a társadalomra „házasságon kívüli kapcsolatokat” kényszerítsenek rá, és ezt különböző olyan jogi kedvezményekkel támogatják, amelyek a család intézményét veszélyeztetik.

Ezeknek a „szabad kapcsolatoknak” jellemző tulajdonsága, hogy nem állandóak, és nincs meg bennük az a visszavonhatatlan kötelezettség, ami jogokkal és köteleességekkel jár, és tiszteletben tartja a férfi és a nő méltóságát. Ezzel szemben jogi értéket akarnak adni egy minden meghatározott formai kötöttségtől távol eső szándéknak.

Ilyen feltételek mellett hogyan remélhető a valóban felelősségteljes nemzés, amely nemcsak életet kíván ajándékozni, hanem magában foglalja mindazt a gondoskodást és nevelést, amit egyedül a család biztosíthat határain belül? Ilyen törekvések veszélyeztetik az emberi atyaság, a családapaság jelentőségét.

Ez különféle képpen történik, ha a család nem épül szilárd alapokra.

Az az igazság, amit az Egyház a házasságról és a családról hirdet, nemcsak a kinyilatkoztatásból kapott elemeken nyugszik, hanem tekintettel van a természeti törvény követelményére, a társadalom és tagjai igazi javának alapvető követelményeire. A gyermekek kibon-

takozására nézve egyáltalán nem lényegtelen, hogy olyan családi környezetben jönnék-e világra és nevelődnek, amelyben a szülőket hűséges házassági kötelék köti össze.

A férfi és a nő között elképzelhetőek a kapcsolat és az együttélés más formái is, de különböző ellentétes vélemények ellenére – egyikük sem képviseli a házasság igazi jogszerű változatát, hanem inkább gyengítését célozza.

A „házasságon kívüli kapcsolatoknál” egy többé-kevésbé hangsúlyos felelőtlenség mutatkozik, függetlenséget kereső értelmetlen törekvés egy olyan kapcsolaton belül, amelynek kölcsönös természetűnek kellene lennie.

A házasságon kívüli kapcsolatokból tulajdonképpen hiányzik a bizalommal teljes készség, éppen az, ami segít a közös jövőt megosztani, ami a szeretetből indul ki, azon alapszik, és amit bizonyos jogi kötelezettség szavatol. Más szavakkal: éppen az a jog hiányzik, nem külső dimenzióban, vagyis egy sor jogi normában, hanem hiteles antropológiai dimenziójában, ami lehetővé teszi az emberi együttélést és annak méltóságát.

Amikor „házasságon kívüli kapcsolatok” támasztanak igényt az örökbefogadás jogára, ezenkívül egyértelműen semmibe veszik a gyermek elsőrendű érdekét és a megfelelő nevelés elengedhetetlen feltételeit. Továbbá a homoszexuálisok között fennálló „szabad kapcsolat” nem más, mint annak sajnálatra méltó elferdülése, aminek az életadásra nyitott kölcsönös önátadásnak lennie kellene a férfi és a nő között létrejött szeretet- és életközösségben.

Különösen a jóléti országokban terjed ma egyrészt a szülői feladatoktól való félelem, másrészt a gyermek jogával szemben való közömbösség, (és ez lehetetlenné teszi), hogy a teljes emberi átadottság légkörében nőjenek fel, ami elengedhetetlen feltétel felhőtlen és harmónikus kibontakozásukhoz...

Mai kuturkörnyezetünk további jellemzője sok szülő hajlama, hogy lemondjon szülői szerepéről és gyermeke barátja legyen csupán, akit nem figyelmeztet és nem igazít helyre akkor sem, amikor – szeretettel és gyengédséggel – ilyen rendszabályok az igazságban történő neveléshez szükségesek lennének. Arra is rá kell mutatni, hogy a gyermekek nevelése szent kötelesség, a szülők együttes fel-

adata, az apáé és az anyáé, ami melegséget, közelséget, párbeszédet és példaadást követel. A szülők feladata, hogy családi körben a jószágos mennyei Atyát képviseljék, azt az egyedüli példaképet, akitől inspiráltatni szeretnénk magunkat... Istennek Szent Anyja, az élet Anyja és a családok Királynője tegyen minden otthon a názareti család mintájára a béke és a szeretet helyévé! (1999. június 4.)

Szentséges éj

Selma Lagerlöf

Nagykarácsony ünnepe volt, mindenki a templomba igyekezett, csak nagyanyám meg én maradtunk otthon. Úgy emlékszem, egyedül voltunk az egész házban. Miért nem mentünk a többiekkel? Mert én túlságosan fiatal, nagyanyám pedig túlságosan öreg volt. Búnak adtuk hát fejünket, hiszen nem vehettünk részt az ünnepi misén, nem láthattuk a karácsonyi fényeket.

Üldögéltünk szomorú magányunkban, amikor nagyanyám egyszer csak mesélni kezdett.

Élt valamikor egy ember, aki nekivágott az éjszakának, hogy tüzet szerezzen. Bekopogott minden házba: – Segítsetek jó emberek, feleségemnek kisgyermeké született, és nagyon hideg a szobánk.

Az éj azonban mélysötét volt, az emberek aludtak, senki sem válaszolt.

Az ember tovább ment, míg végre a messzeség határán tűz fényét pillantotta meg. A szabadban lobogó láng felé tartott. A tűz körül népes nyáj és idős pásztor hevert. Aludtak.

A tüzet kereső az alvókhoz ért. Láta, hogy a pásztor lábánál három megtermett kuvasz nyújtózik. A neszre fölrezzentek, pofájukat szélesre tátották, de nem jött ki hang onnan. Az ember látta, mint borzolódik a szőr a kutyák hátán, mint villannak meg fehér fogaik. A kutyák rárohantak, s ő érezte, hogy az egyik a combjába mar, a másik a keze után kap, a harmadik meg a torkának ugrik. Az éles fogak azonban nem engedelmeskedtek, s neki a legkisebb baja sem esett. Amikor tovább akart lépni, nem tudott a heverő fehér bárányok miatt. Annyira szorosan feküdtek egymás mellett, hogy képtelenség

volt utat találni köztük. Az állatok hátán ment tehát előbbre, egészen a tűzig. A juhok közül azonban egyik sem mozdult.

Ezidáig csendben maradtam, s hallgattam nagyanyám patakozó szavait, de most félbeszakítottam: – Miért nem keltek föl a báránycák? – Mindjárt megtudod, mondta, és folytatta a történetet.

Amikor az ember a tűzhöz ért, a pásztor fölébredt. Idős volt, haragos természetű, mogorva mindenkivel. Fogta hosszú, hegyes végű botját, amit akkor szokott kezében szorongatni, ha a nyájra vigyáz, és az idegen felé vágta. A bot hosszú ívben elrepült, de mielőtt a jövevényhez ért volna, irányt változtatott és távolabb ért földet a mezőn.

Megint közbeszóltam: – Nagyi, a bot miért nem találta el az embert?

Ő, mintha meg sem hallotta volna a kérdésemet, tovább mesélt.

– Az ember akkor odaállt a pásztor elé és így szólt: – Jó ember, adj egy kis parazsat! Feleségemnek ma kisgyereke született. Tüzet kell raknom, hogy ne fázzanak.

A pásztor legszívesebben így dörgött volna: Hordd el magad! –, de arra gondolt: – Kutyaím nem bántják ezt a jövevényt, juhaim nem ijedtek meg tőle, és hegyes botom messze elkerülte. Megdöbönt és engedékennyé vált: – Végy, amennyit akarsz!

A tűz majdnem kialudt már, és se venyige se hasáb, hogy újra föllobogjon. Igaz, maradt egy halom parázs, de a jövevénynek lapátja meg edénye nem volt.

Az öreg pásztor – kárörvendőn – ismét csak bízta az idegent: – Végy hát, amennyit akarsz! (Közben befelé nevetett: Úgy se tudsz.) A jövevény azonban lehajolt, pusztá kézzel szedni kezdte a parazsat és kabátjába rejtette. A parázs nem égette meg a tenyerét, nem perzselte össze a felöltőjét. Vitte, mintha egy halom diót vagy almát vitt volna.

Én – immár harmadszor – megint csak nem tudtam megállni: – A parázs miért nem égetett, nagyanyám?

– Megtudod, azt is, várd meg a végét – szólt jószágon, és folytatta:

– A nagyharagú, mogorva pásztor ezt látva elcsodálkozott: – Miféle éjszaka ez? A kutyák nem marják meg az idegent, a juhok

nem félnek tőle, a lándzsa elkerüli, s a tűz nem égeti meg. Újra odaintette az idegent és megkérdezte tőle: – Mondd, milyen éjszaka ez, hogy mindenki irgalmas hozzád?

Ő azt felelte: – Ha magadtól nem jössz rá, én nem mondhatom meg neked. S máris indult.

A pásztornak eszébe jutott: nem eresztheti el csak úgy, ha kérdéseére választ akar kapni. Fölkelt hát, és követte. Amikor annak szálláshelyéhez értek, a pásztor rádöbbsent: dehát ennek az embernek még kunyhója sincs. Egy barlangban húzta meg magát az asszony és a gyermek, rideg szirt-övezte barlangban.

Arra gondolt: a védtelen gyermek bizonyára megfagy itt. S jóllehet kőszívű volt, megindult a szegénység láttán és elhatározta, segít a gyermeknek. Tarisznyájából hófehér, puha báránybőrt húzott elő. Odaadta az embernek: legyen takarója a kicsinek.

Ebben a pillanatban megnyílt a szeme és a füle, látta, amit eddig nem látott, hallotta, amit eddig nem hallott. Ezüstszárnyú angyalok vették körül, kezükben citra. Túlsorduló örömmel arról énekeltek, hogy ezen az éjszakán megszületett, aki a világot megváltja majd bűneitől.

Értette már az öreg pásztor, miért nem marnak a kutyák, miért nem félnek a juhok, s a lándzsa miért nem sebez.

Angyalokat látott, akármerre nézett: a barlangban ültek s a hegyeken, és röptüket bámulhatta a boltozatos ég alatt. Seregekben jöttek az úton, megálltak a barlang bejáratánál, hogy lássák a kisdedet.

Vidámság és játék hangja töltötte be a környéket, és a pásztor szívét, aki a sötétségben is látott. Boldog volt, hogy megnyíltak a szemei. Térdre ereszkedett és megköszönte Istennek.

Nagyanyám itt fölsóhajtott.

– Mi is láthatnók, amit a pásztor, hiszen az angyalok, a boltozatos ég alatt röpködnek azóta is minden karácsony éjszakán. De mi nem látjuk őket.

Kezét a fejemre tette:

– Jól jegyezd meg, amit elmondtam, mert olyan igaz, ahogyan te engem látsz, én meg téged. Nem gyertyák és nem lámpák, nem a Hold és nem a Nap, hanem Isten ereje nyithatja csak meg szemünket, hogy lássuk az Ő dicsőségét.

Betlehem jele

Szent Ferencnek nagyon fájta kora gazdagságának és szegénységének kirívó ellentéte, mert a gazdagok egyre gazdagabbá, a szegények pedig egyre szegényebbé váltak. Senkit sem érdekelt már a betlehemi szegénység és egyszerűség üzenete. Életrajzírója, Celanói Tamás beszámol arról, hogy „a gyermek Jézust akkortájt már sok szív elfelejtette”. Ezért határozta el 1223-ban Szent Ferenc, hogy

feleleveníti annak a Gyermekek emlékezetét, aki Betlehemben született, és bemutatja azt a szegénységet, amit már kisgyermekkorában el kellett szenvednie, mert jászolba fektették, a szalmán vetettek ágyat Neki, állatok álltak mellette, hogy mindenki saját szemével láthassa és meg is érthesse.

Tervéhez a pápától kért engedélyt és János testvérre bízta a megvalósítást, aki a grecciói kolostor közelében lévő barlangban állította fel a betlehemi jászlat, szalmát tett bele, ökröt és szamarat is állított melléje. Szent Ferenc kortársai, az ő szegényei, akik jól ismerték az élet árnyékos oldalát, sietve mentek ki az erdőbe, hogy megemlékezzenek Isten Fiáról, aki nem fejedelmi palotában, nem gazdag kereskedők házában, hanem hozzájuk hasonlóan szegénység és nyomor közepette született. Azon az éjszakán kivilágosodott az erdő és boldog énekszó töltötte be a levegőt, a sziklák örömujjongást visszhangoztak. Celanói Tamás írja: „Itt tisztelet övezi az egyszerűséget, felmagasztalják a szegénységet, dicsérik az alázatot és Greccio Betlehemmé válik.” A barlangban egy pap szentmisét mutatott be, Szent Ferenc énekelte az evangéliumot és prédikált a szegény Király születéséről. A jelenlévők úgy érezték, hogy a jászolban a Kisdéd alszik, akit Szent Ferenc a karjába vesz és fölébreszt. Így mutatta be Szent Ferenc a világnak, milyen körülmények között született e világra Jézus, hogyan tisztelték Őt a pásztorok és a királyok, de a szamar és ökör képében körülvette Őt az egész megváltott teremtés is.

A jászolban fekvő Gyermeke nemcsak Szent Ferenc óta jel az emberek számára. Már az angyalok is ezt hirdették Betlehemben a pásztoroknak. A jel azonban sok ember életében elveszti értelmét. A jászol az ünnep dekorációjává, karácsony tartozékává alacsonyodik, az ünneplés a kötelező ajándékok kicserélésére és unott jókívánságokra szorítkozik. Sokan nem is tudják, miért teszik. Már nem értik Betlehem jelét.

Giottónak Assisi templomában lévő művét szemlélve egy másik világ tárul elénk. Ő is a jászol történetét örökítette meg az eseményt egy templom belsejébe helyezve, ahová férfiak és nők, gazdagok és szegények együtt sietnek be, hogy tanúi legyenek a nagy eseménynek. Isten országának új rendje elevenedik meg ott, ahol megvalósul az emberek közti egyenlőség és egység, ami Istenhez való hasonlóságukon alapszik. Ők azok, akik Szent Ferencsel együtt Jézus nyomában járnak. Így válnak a kétezer évvel ezelőtt elhangzott angyali híradás élő tanúivá:

„Ma született az Üdvözítő... Ez a jele:
kisdedet találtok pólyába takarva, jászolba fektetve” (Lk 2,11-12).

Miért?

Luisa Piccarreta

Szokásos állapotomban voltam, amikor úgy találtam, mintha kiléptem volna önmagamból. Megpillantottam egy lelket a tisztítóútból, akit ismertem. Megszólítottam: „Mondd, milyen az én állapotom Isten szemében? Különösen amiatt az állapot miatt aggódom, amelyben vagyok”. Így válaszolt: „Nem kell sokat tudnod annak eldöntésére, hogy jó vagy rossz állapotban vagy-e. Ha értékesnek tartod a szenvedést, akkor jó állapotban vagy; ha nem becsülöd, akkor rossz állapotban vagy. Mert aki megbecsüli a szenvedést, az megbecsüli Istent, és aki becsüli, az nem bántja meg Őt. Mert amit becsülünk, azt gondosabban óvjuk és védjük, mint saját magunkat. Hogyan lenne lehetséges, hogy valaki rosszat kívánjon magának? Ezért tehát, ha becsülöd Istent, akkor semmiképpen sem bántod Őt.”

Ezután áldott Jézusom jött el és így szólt: „Leányom, a teremtmények az események láttán egyre azt ismétlik és kérdezik, hogy miért és miért és miért? Miért van ez a betegség? Miért vagyok ilyen lelkiállapotban? Miért ér ilyen büntetés? És megannyi miért. A miértekre szóló válasz nincs megírva a Földön, csak a mennyben, és ott mindenki elolvashatja majd. Tudod, hogy micsoda a miért? Önzés, ami folytonosan az önszeretetet táplálja. Tudod, hogy hol keletkezett a miért? A pokolban. És ki mondta ki az első miértet? Az ördög. Az

első miért hatása a paradicsombeli állapot elvesztése volt, a csillapíthatatlan szenvedélyek háborúja, rengeteg lélek pusztulása és az élet valamennyi bűne. Igen hosszú a miérték története. Elégséges, ha annyit mondok neked, hogy nincs olyan bűn a világon, ami ne viselné magán a miért bélyegét. A miért az isteni Bölcsesség lerombolása a lélekben. Tudod, hogy hova lesz eltemetve a miért? A pokolba, hogy kárhozott lelkeknek ne legyen soha nyugalma, hogy soha ne élvezzenek békét. A miért ravasz ügyessége és megtévesztése, hogy háborút indít a lelkek ellen, és nem hagyja békén őket.”

(1909. január 30.)

(Luisa Piccarreta: When the Divine Will Reigns in Souls)

„Mégkérdeztem a lelkeket, mi az ami a legnagyobb szenvedést okozza nekik. Egyöntetűen azt válaszolták, hogy a legnagyobb szenvedés számukra az Isten utáni vágyódásuk. Láttam a Szűzanyát, amint meglátogatta ezeket a lelkeket a tisztítóűzben. A lelkek »Tenger Csillagának« nevezik Máriát. Enyhülést visz nekik... Ettől az időtől kezdve szorosabb kapcsolatba kerültem a szenvedő lelkekkel.”

Faustina nővér naplójából (20.)

A szentek közössége

Efraim testvér

... Hogyan lépett be a láthatatlan Egyház az életembe és a közösségbe?...

Vannak, akik csodálkoznak, hogy ma, amikor a szobrok egyre inkább kivesznek a templomokból, mindennapi imáinkkal mi a szentekhez és az üdvözült lelkekhez csatlakozunk, akik már beléptek a dicsőségbe. Ahogy elfogadtam Máriát, Éva leányát, az Élőt, egyszerre megláttam a benépesült eget. Anélkül, hogy ismertem volna a Szent Szűz litániáit, Máriát a mennyország kapujának neveztem. Mihelyt élőnek tudtam, megnyílt előttem a Paradicsom, és megláttam a mennyei Jeruzsálemben folyó liturgiát: a másik világ szépségében, a teremtetlen fényben tündöklő angyalokat és szenteket, és azt az ellenállhatatlan varázserőt is, amit a földi Egyházra gyakorol. A szentek – megannyi csillag – mágnesként vonzzák életünket, mint a Hold az óceánok hatalmas tömegét.

Gyermekkorom óta minden vasárnap elmondtam az apostoli hitvallást, de nem tudtam, hogy a szentek egysége a szentekkel való kapcsolatot jelenti. A reformáció sajátja, hogy az észet a szív elé helyezi, s én azt hittem, hogy egységben lenni csupán azt jelenti: egyformán gondolkodunk, azonos hullámhosszon vagyunk. Mindezt intellektuális síkon, pedig az egység szeretetet feltételez, a szeretet pedig kapcsolatot és párbeszédet. Hogy meggyőződjünk erről, elég megnéznünk a katakombákat, ahol az első keresztények nem azért gyűltek össze, hogy elrejtőzzenek, hanem azért, hogy vértanú testvéreik sírjain mutassák be a szentmiseáldozatot, s ezzel kifejezzék a velük való egységet. Erre a hagyományra vezethető vissza a mai templomokra jellemző oltárforma. Vannak, akik asztalra szeretnék felcserélni, és az eucharisztikus vacsorában inkább az egység horizontális jellegére helyezik a hangsúlyt, atyáink azonban a hitben a vertikális dimenziót látták meg. (Efraim testvér: Kései esők c. művéből)

Fiához szól értünk

G. Vendome

A szentek könyörögnek az Úristenhez
és Ő meghallgatja imájukat.
A Boldogságos Szűz Máriáról
nem elég azt mondani,
hogy őt szívesen meghallgatja Isten,
mert ő nemcsak Istenéhez,
hanem tőle született Fiához is szól...
Minden anyának megvan az a kiváltsága,
akinek fiát tisztelet övezi,
hogy gyakran fordulnak hozzá,
mert tud segíteni másokon,
és mert így lehetőséget adhat Fiának
kérdése meghallgatására.
Ez a természet törvénye,
és nem feltételezhetjük, hogy Isten,
aki ezt a törvényt az ember szívébe írta,
ne tenne eleget neki.

Az ezredforduló szilvesztere

Török József, történész, teológus

Csepelen, egykori kápláni helyemen az 1977-es esztendő karácsonyának ünnepe után a reggeli misét követően egyik hívő bejött a sekrestyébe s elmesélte: valaha szilveszter éjszaka éjfélkor harangszó köszöntötte a Szent Imre tér környékén lakó híveket, figyelmeztetve arra, hogy Isten az idők Ura, Vele kell kezdeni az új esztendőt. Amióta Tanácsház tér lett a neve, megszűnt a szilveszteri harangszó. „Milyen szép lenne ezt a szokást fölfrissíteni!” – fejezte be mondandóját. A kérés alapján, a plébános engedélyével éjfélkor magam kapcsoltam be az időközben villamosított harangot, igaz, az örökmécses gyöngé fényében úszó szentélyben előtte meg utána röviden imádkoztam, hogy senkit ne bősziítsen fel a szokatlan idejű harangszó. Nem is tették szavá hivatalos részről utólag, csak a közelben lakó hívek köszönték meg cinkos mosollyal az új esztendő első napján.

Már csak emiatt is örömmel hallom, hogy az ezredfordulóra, pontosabban a Megtestesülés 2000. évének beköszöntésére váró hívek mind gyakrabban hangoztatják, hogy a lélekszámban fogyatkozó és a szörnyű bűnök miatt engesztelésre kötelezett hívő katolikus magyarnak az idejű szilveszteri éjszakát nem szórakozva, hanem térden állva, imádkozva kellene tölteniük, lehetőleg a templomokban, az imádásra kitett Oltáriszentség előtt, hiszen az Eucharisztia egyúttal a Megváltó megtestesülésének folyamatos megvalósulása. Van miért engesztelni a harmadik évezred küszöbén: az elmúlt félszáz év alatt meggyilkolt több mint ötmillió magzatért és más bűnökért. Ugyanakkor van miért könyörögni: papi, szerzetesi és szülői hivatásokért. A papnevelő intézetekből távozó, hivatásukat vesztett kispapok és az aposztázia (hitehagyás) csábításának engedő papok súlyosan terhelik a magyar egyház jövőjét, mert a hűség helyett pontosan az ellenkezőjére adnak példát. A hivatásokhoz való hűtlenség – legyen az papi, szerzetesi, házastársi, szülői – nem a fejlődés elmaradhatatlan kísérője, amint egyesek állítják, hanem a romlás jele, VI. Pál pápa szavaival: „a Sátán füstje az Egyházban”. Töltsük ezért az idejű szilveszter éjszakát minél többen az Oltáriszentség előtt térdelve, engesz-

telésben a meg nem született életekért, könyörögve a papi, szerzetesi és szülői hivatások sokaságáért.

1978 szilveszter éjszakáján a Párizst uraló Szent Szív bazilikát zsúfolásig megtöltötte az ott imádásra állandóan kitett Oltáriszentség előtt térdelő hívek tömege. Lent, a Montmartre-domb tövében a pogány világ mulatott, néhány száz méterrel feljebb, a dombtető templomában imádkozók hada könyörgött. Nálunk is mulat a pogány világ, fogyatkozik a nemzet, a papság, a keresztény család; itt az idő, hogy az ezredforduló éjszakáján fölbredjen a katolikus hívek serege, s az éjszaka kellős közepén harangszóval hirdesse a közönyös világnak a Megtestesülést, s a Megváltás erejével szálljon síkra keresztény értékeink kibontakozásáért.

A Krisztus-Királyhoz

Sík Sándor

Király, ki feltakart piros szíveddel állsz a vérző föld felett...
Krisztus-Király, hozzád jövünk, a mélységből kiáltunk hozzád...

Ó Szív, Királyi Szív, ki úr vagy,
és a mindenséget mozdulatlanul mozgatod,

És mégis egy vagy miközülünk,

Testvér, és kiseded és jegyes,

Meleg, piros bor, fehér, lágy kenyér...

Öleld magadhoz ezt az örült századot:

A kisededekért, akiket szeretsz,

A magvakért, melyek mozdulnak a mélyben,

S a rothadás csírázató setét ölén

Tisztább tavasznak pattogják ígéretét...

Fagyott földünket hadd koszorúzza új kalász,

Hadd hullámozza ég felé megint a föld

az ezredeknek ősdalát:

A Nagy Királynak, kinek minden él,

A Jó Királynak, kiből minden él,

A Szív-Királynak, kiben minden él,

Aki dicsértessék mindörökké. Amen.

Mária-kegyhelyek

Máriaremete

Néhány éve járt kegytemplomunkban az a wroczlawi lengyel házaspár, akik feltették nekem azt a kérdést, hogy melyik a magyarok „nemzeti szentélye”. Mindjárt értettem, hogy Częstochowa hazánkbeli megfelelőjére kérdeztek. Megvallottam, hogy nálunk bizony ilyen központi kegyhely nincsen... Annál fontosabb azonban, hogy az országban mindenfelé található Mária-kegyhelyeinkről hiteles ismereteink legyenek, s azokra időről időre személyesen – egyénenként vagy csoportosan – elzarándokoljunk.

A budai hegyek között ebből a szempontból idén október elején a Máriaremetei Bazilika kínálkozott alkalmas búcsújárási célként.

Története visszanyúlik a XVIII. századba.

A török hódoltság megszűntével Budára és környékére sváb földről, Alsó- és Felső-Ausztriából érkeztek földművelő telepések. Soraik között volt az a Thalwieser Katalin, aki magával hozott egy Mária képet, amelyik a svájci Einsiedelnben levő ősi Szűz Mária szoborra emlékeztette. Feltehetően valamikor részt vehetett a szülőföldjéről odairányuló búcsújáráson, s a képet ott vásárolt emlék gyanánt vitte magával. Mivel az új telephelyükön nem volt katolikus áldozópap, s a török hódoltság előtti Gerecse község közeli temploma sem volt egyelőre istentiszteleti célra használható, a képet egy erdei fára függesztette, és oda jártak az új telepések imádkozni.

Amikor aztán néhány rendkívüli imameghallgatásnak híre ment, az imádkozni járók száma gyarapodni kezdett. A kép fölé előbb fából való födémet helyeztek, majd 1813-ban a helyi földesúr, a szomszédos Solymáron lakó Tersztyánszky Ignác kápolnát építtetett a jelenlegi templom helyén. Az imameghallgatások nagy száma miatt egyre többen zarándokoltak erre a szent helyre, elsősorban a buda környéki sváb hívek közül, meg a fővárosból, sőt századunk elején előfordult külföldi imameghallgatás is. Ezt jelzi a templom külső falát borító hátlatablák sokasága, az

ország sőt a világ minden részéből változatlanul érkező zarándokok tömege. A kápolna szűknek bizonyult ennyi hívő számára.

Igy történt, hogy az akkori székesfehérvári megyéspüspök, Pauer János tanácsára a zarándokok soraiból megalakult a Máriaremetei Kápolna Egylet azzal a céllal, hogy nagyobb templomot építsen. Az egész országban végzett gyűjtés eredményezett akkora összeget, amiből hozzá lehetett kezdeni 1898-ban az új, nagy templom építéséhez. Ez a következő évben el is készül, úgyhogy 1899. október 1-jén az akkori székesfehérvári megyéspüspök, Steiner Fülöp a kegytemplomot felszentelhette. Ennek volt tehát idén 100 éve, de mivel október 1. köznap, a centenáriumot a rákövetkező vasárnapon, október 3-án ünnepeltük meg, amire lelkiileg is felkészültünk.

Kegytemplomunkat II. János Pál pápa 1991-ben megtisztelő „basilica minor” – „kisebb bazilika” címmel tüntette ki. Ebben a templomban tartotta Szabó Géza prelátus kanonok, a pesti Szent István bazilika plébánosa szentmise keretében a háromnapos lelkigyakorlatot.

A kegyhely lelkipásztori gondozását 1928-tól a magyarországi szerzetesrendek 1950-ben történt feloszlataiság, a boldogságos Szűz Mária hét fájdalma tiszteletének előmozdítására a XV. században, Firenzében alakult szervita rend tagjai végezték. Azóta előbb a székesfehérvári püspökség, majd 1993. óta az esztergom-budapesti érsekség szolgálatában álló áldozópapok a kegyhely lelkipásztorai.

Évenként ismétlődő ünnepségek révén vált Máriaremete neve és szentélye a közelmúltban országosan még ismertebbé. Immár negyedszer hirdették meg idén azt az ifjúsági találkozót, amelyik pünkösöd hétfőn a bazilikába és a templomparkba gyűjti egybe a budapesti plébániák fiataljait az ún. karizmák ünnepére.

V. T.

* * *

A katolikus Egyház hódolata, templomai, oltárai, szobrai, tömjéne, dicséretei, ünnepei, virágai és bizalma, tisztelete és szeretete nem képes úgy felmagasztalni a Szent Szüzet, ahogy az Evangélium rövid, egyszerű, de ékes szavakból álló kijelentése: „Szűz Máriától született Jézus, akit Krisztusnak neveznek”.

Monsabre

A szeretet üzenete Venezuelából

Oly korban, amikor az emberek lelke bűnbe merül, felragyog a reménység és a szeretet csillaga, újból ránk veti sugarát, hogy világságot hozzon, lángra lobbantson, és Szűz Mária által az ő Fiához, Jézushoz vezessen.

A Szűzanya újból és újból követségben jár a Földön.

Venezuelában, Maracaibóban a nyolcvanas évek végén kezdett két fiatalembert megajándékozni jelenéseivel, José-Luis Matheust és Juan-Antonio Gilt. A szív megtéréséről beszél nekik, mert ez az örök életbe, az Istenhez vezető út. Ezt az üzenetet kell elvinniük mindehova, ahova a Szent Szűz küldi őket.

„Kedves gyermekeim – mondja a Szűzanya –, vajon nem fakaszthat Isten virágot a pusztaságban is, nem ültethet mindenütt ilyen virágokat, hogy kertté változtassa a pusztaságot?”

Arra vagytok hivatva, hogy a világot nagy kertté alakítsátok Isten számára. A virágok a lelkek, akik bíznak Istenben. A Szentlélek segítségével így lassan megszűnik a pusztaság és szép kertté változik, ahová eljön Fiam és ott marad örökre.”

Maracaibo érseke, Ramón Ovidio Pérez Morales jól ismeri a két látnokot. Figyelemmel kíséri külföldi utazásaikat, ismeri a Szűzanya üzeneteit, az ebből fakadó megtéréseket, a csodálatos gyógyulásokat és az írásbeli tanúságtételeket. Megbízott két papot a fiatalok lelki vezetésével.

René Laurentin atya, a világszerte elismert mariológus is nagy érdeklődéssel tanulmányozta a Szűzanya venezuelai üzenetét. Személyesen fogadta a két fiatalembert. „A Szent Szűz jelenéseinek megsokszorozódása napjainkban” című könyvében elismeréssel ír róla, mint hiteles üzenetről.

A Szűzanya azt mondja, hogy a nagy tisztulás idejében élünk, ami sok szenvedéssel jár, de még van idő arra, hogy visszatérjünk Jézushoz.

Van okunk a bűnbánatra és a megtérésre, amihez ötféle segítséget ajánl: az Oltáriszentséget, az Evangéliumot, az imádságot, a bűnbánatot és a szentgyónást.

„Az Oltáriszentségben valóban jelen van Fiam, Jézus Krisztus Teste és Vére, lelke és istensége.”

A Szűzanya hozzáteszi, hogy a szentmise a legtökéletesebb imádás. Azt kéri, hogy előtte hívjuk segítségül a Szentlelket, hogy megerősítse az Oltáriszentség iránti hitünket. A szentmise után adjunk hálát és köszönjük meg Jézusnak, hogy feláldozta magát értünk. Kérjük Szent Mihály arkangyal segítségét, hogy védje meg az Egyház hitét, és védje meg Isten földi trónját, a tabernákulumot.

„Gyermekeim, kérek benneteket, hogy ... isteni Fiam Testét a szájatokba fogadjátok, és ha lehetséges térden állva.”

Szűz Mária hangsúlyozza üzenetében az Evangélium és a tíz parancsolat fontosságát, mert Jézust szavai nyomán ismerhetjük meg, és meg kell Őt ismerni ahhoz, hogy szerethessük.

„Ha az emberek ismernék Fiam, Jézus szent Evangéliumát és aszerint élnének, nem lenne szükség mai jelenéseimre.”

José Luisnak azt mondta a Szent Szűz, hogy a szentmise után a rózsafüzér a legkedvesebb ima Isten előtt. Olyan, mintha a szeretet ötven rózsáját kínálnánk fel Istennek. De azt is mondja, hogy többet ér egyetlen szívből fakadó fohász, mint sok mechanikusan mondott ima, mert az olyan, mint a néma harang.

Kéri a gyakori szentgyónást.

„Ne hagyjátok megfélemlíteni magatokat, gyermekeim! A Sátán el akarja hitetni veletek, hogy nincs szükségetek papra ahhoz, hogy meggyónjatok, és hogy közvetlenül is bocsánatot kérhettek Istentől. A papok valóban olyan emberek, amilyenek ti vagytok, bűnösök és tökéletlenek, de ők egyúttal Fiam, Jézus szolgái, és hatalmuk van arra, hogy a mindenható Isten nevében feloldozzanak titeket bűneitektől.”

„Kis gyermekem, ha mindennap magadhoz veszed is isteni Fiam, Jézus Testét, ha gyónsz és imádkozod a rózsafüzért, ha ismered a parancsolatokat és az Írást, de nincs benned szeretet, mit sem használ neked. Minden testvéredet egyformán kell szeretned, a fehéreket és feketéket, a szegényeket és gazdagokat! Istent azonban mindenképp előtt kell szeretned! És ha úgy akarsz, szeress engem is!”

A Szent Szűz engesztelésre, jóvátételre szólítja az egész világot. Nemcsak saját bűneink miatt, hanem másokért is. Kéri, hogy minden negyedik szombaton virrasszunk este 10-től reggel 6-ig az imádásra

kitett Oltáriszentség előtt. Kemény böjtöt kér a látnokoktól: hétfőn – szerdán – pénteken reggel hattól este hatig kenyéren és vízen.

A katolikus Egyház mindig ajánlotta a böjtöt. A Szűzanya is kéri:

„Nem Isten kedvéért kérek erre az áldozatra, mert Istennek nincs szüksége a ti böjtötökre, hanem miattatok kérem, nektek van szükségetek rá. Megtisztulásotok miatt, a ti érdeketekben kérem, nem Isten kedvéért, mert Isten tökéletes. Ti azonban nem vagytok azok...”

„A böjt által való engeszteléssel megváltoztathatjátok a természet törvényeit, a történelem folyását, feltartóztathatjátok a háborúkat. Imádkozzatok, imádkozzatok, gyermekeim, és böjtöljete imádkozva!”

„Az ifjúság a jövő erős reménysége, pedig gyermekeim közül leginkább a fiatalok a vakok.”

A Szűzanya arra kéri a szülőket, hogy ajánlják fel gyermekeiket Jézus és Mária Szívének, mert az átadás és a hit eme cselekedetével a két Szent Szív oltalmát kérik családjukra. Kéri, hogy óvják gyermekeiket a rock-zenétől, mert ott olyan direkt és indirekt hatások érik őket, ami erőszakot és gyűlöletet kelt bennük. Ezek a zeneszámok a tudatalattihoz intézett olyan üzeneteket tartalmaznak, amelyek lázadásra készítetik őket.

„Amikor ezeket az énekeket énekelitek, anélkül, hogy tudnátok, ti a Sátánt hívjátok és őt dicsőítitek, és ő általatok gúnyolja Istent.”

„A Sátán azt akarja megérinteni veletek, hogy ami jó, az a rossz, és ami rossz, az a jó.”

„Apák és anyák, legyetek résen! Nyissátok ki szemeteket! Hol vannak gyermekeitek? Lépéseik ne legyenek közömbösek számotokra! Vigyázzatok rájuk! Tőletek függ, hogy Isten felé fordul-e a lelkük.”

„Szeretettel mondom ma, vigyázzatok gyermekeitekre! Ne engedjétek, hogy azt tegyék, amit ők akarnak! A gyermekeket szeretni kell, de időnként szigorúnak is kell lenni velük! Ne feledkezzetek meg küldetésetekről, hogy igaz kereszténnyé kell őket nevelnetek, mert Isten adta őket nektek és számon fogja őket kérni tőletek.”

„Felszólítalak újból és újból, hogy viseljetek magatokon megszentelt tárgyakat, különösen a rózsafüzért, a szent skapulárét (a barna karmelita skapulárét) és a Csodás-érmet! Felszólítalak arra, hogy viseljé-

tek nyakatok körül érmeimet, mert az az oltalom jele lesz rajtatok, és általa Isten, ha hittel viselitek, bőséges kegyelmet és áldást ad.”

Istennek Szent Anyja felszólítja fiait, a férfiakat, arra kéri őket, hogy Atyjuk házában ne viseljenek shortot, hanem vegyenek fel hosszú nadrágot, olyan ruhát, ami tiszteletet kelt és ami tiszta. Másrészt azt kéri Szűz Mária minden leányától, hogy hosszú szoknyában, egyszerű zárt ruhában járjanak, és ne igazodjanak az illetlen divathoz. Ehhez még azt kéri Szűz Mária, hogy ne járuljanak a tabernákulum elé mély kivágású, rövid és testhez simuló, szűk ruhában. Kéri, hogy a nők viseljenek fátyolt a fejükön.

„Egy ember szépsége nem a testében hanem a szívében rejlik.”

„A büszkeség az a kapu, amelyen át minden kegyelem eltávozik.”

„Legyetek alázatosabbak, kedves gyermekeim, fogadjátok el szavamot és azokat a szavakat, amelyeket az a pásztor mond, akit Fiam adott nektek erre az időre, és akit az én Szeplőtelen Szívem titkos mélységeiben készítettem fel erre a küldetésre. Ha egységben maradtok, ha hűségesek és engedelmesek lesztek a pápa, II. János Pál, az én szeretett fiam iránt, akkor haladni fogtok a hitben.”

„Amíg nincs béke az emberek szívében, addig a világon sem lesz béke, mert a béke az emberek szívében épül fel, és azt az igazi békét csak Fiam ajándékozhatja mindenkinek. A világ látszólagos békében él. Ha Jézushoz közeledünk, akkor a békéhez közeledünk.”

„Eljön a nap, ami nincs is olyan messze, amikor Isten az egész világnak egy nagy jelet ad, ami által felébred az emberek szíve, és alázattal elfogadják Isten kegyelmét. Istent semmi sem korlátozza cselekedeteiben, de megkívánja, hogy gyermekei önként menjenek Hozzá. Ezért szólítalak fel benneteket, gyermekeim arra, hogy sokat imádkozzatok, hogy az adott pillanatban megnyíljanak a szívek, az emberek alázattal beismerjék bűneiket, fájdalommal megbánják és mindenben Istennek akarjanak tetszeni. Imádkozzatok, gyermekeim, ezért a célért sokat! Tudjátok és jegyezzétek meg jól: Bár ez a kegyelem az egész világ számára készül, és függetlenül a csoda nagyságától, amit Isten különbségtétel nélkül minden embernek kíván ajándékozni, azzal sokan szembehelyezkednek majd szívük keménysége miatt, mert magyarázatot szeretnének találni rá.”

„Az ember számtalan bűne miatt fel fog lázadni ellene a természet. A katasztrófák olyan méretűek lesznek, hogy alig tudnak fellélegezni, és máris bekövetkezik a másik.”

„Gyermekeim, ma felszólítalak benneteket arra, hogy éljetez úgy, mint az első keresztyény közösségek. Azt szeretném, kedves gyermekeim, ha megtanulnátok testvéreként élni a hitben, a szeretetben, az egy Lélek által, az egy Ige által, és ugyanannak a pásztorának vezetésével.”

„Gyermekeim, azért mondom el ezeket nektek, mert eljönnek a napok, amikor meg kell tanulnotok az osztozást, mert sokan elfelejtettétek, hogy az mit jelent, és bezárkóztatok magatokba. Önző módon éltek, és csak abból adtok, amiből túl sok van nektek, és nem abból, ami valóban a tiétek.”

A Szűzanya megtanította a látnokokat arra, hogy miként gyűljenek össze imádságra, kéri, hogy a rózsafüzér tizedek után imádkozzák: Szent Szűz, áraszd Szeretlángod kegyelmi hatását az egész emberiségre most és halálunk óráján! Amen.

Az 1998. szeptember 9-i üzenetből: „Szívem szeretett gyermekei, ma a szentség keskeny ösvényére szeretném vinni lelketeket. Felszólítalak benneteket, hogy fenntartás nélkül adjátok magatokat az Úr kezébe, mert szívetek még mindig nem fogta fel jövetelem fontosságát. Még mindig nem láttátok be, hogy nehezebb idők előtt álltok, és Isten azért küldött engem, hogy mint nyájat gyűjtsek össze és vezesselek titeket a jó útra. Pedig minden eszköz rendelkezésetekre áll az üdvösséghez... Közömbösségetek és hidegségetek miatt mégis figyelmen kívül hagyjátok szavaimat, hogy saját akaratotokat kövessétek, és a test kívánságainak engedelmeskedjetez.

Kedves gyermekeim, ma arra szeretnék emlékeztetni benneteket, hogy Isten nélkül sohasem lehettek boldogok. A világ csak illúziókat és múltó örömezt kínál nektek, pedig előbb-utóbb összedől minden ház, amelyet nem építenek szilárd alapokra.

Ti arra vagytok hivatva, hogy Szeplőtelen Szívem apostolai legyetek. Kezetekben vannak az eszközök ahhoz, hogy eljussatok az Istennel való egyesülés állapotára. Ezért jövök hozzátok én, a ti Édesanyátok, a lelkek pásztora, akit Isten küldött, és felszólítalak benneteket, hogy éljetez az én Jézussal egyesülve! ...

Nagyon szeretlek benneteket, gyermekeim, és mindannyiatokat Széplőtelen Szívemben őrizlek. Fogadjátok a mennyei Atya, isteni Fiam, Jézus és a Szentlélek áldását!”

(Xavier Reyes-Ayral: „A szeretet üzenete” című könyve alapján)

Öröm

David Rosage

A Szentlélek kegyelme, az öröm, Szűz Mária egész lényéből sugárzott. Csak aki örül, az énekelhet így: „Magasztalja lelkem az Urat, és ujjongjon szívem üdvözítő Istenemben!” (Lk 1, 46-47.) Mária örömeinek forrása az volt, hogy megvalósult benne Istennek iránta és minden ember iránt érzett végtelen szeretete. Ez az örömhír lényege.

A mi örömünk forrása is a jó hír. A Szentlélek megtanít arra, hogy megértsük Isten végtelen szeretetét, ami arra készítette Őt, hogy elküldje egyszülött Fiát a világba.

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz aki hisz Benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16.)

Jézus születésével kiáradt az öröm a világra. Az angyalok mint boldog eseményt hirdették a pásztoroknak Isten csodáját.

„Ne féljete! Nagy örömet hirdetek nektek, és az egész népnek!” (Lk 2,10.)

Jézus maga mondta nekünk, hogy a mi örömünk oka az a jó hír, amit Ő hirdet nekünk.

„Ezeket azért mondtam nektek, hogy az én örömöm legyen tibenetek, és örömötök ezzel teljes legyen.” (Jn 15,11.)

Bár a Szentírás igen keveset mond el Szűz Mária életéből, az öröm mégis érződik rajta. Egész élete Istennek szóló szeretetteljes boldog válasz. Ha mi közvetíteni akarjuk a Szentlélek örömét a világban, akkor az örömnek kell átjárnia egész életünket. Ez az az adomány, amit el kell vinnünk másoknak. Nemcsak örömet adunk, hanem Jézus adományát, akinek jelenléte sugárzik a mi örömünk és békénk által. Ez is a Szentlélek kegyelmének egyik gyümölcse, ami kifejlődik bennünk, ha készséggel fogadjuk isteni segítségét.

Gyermekáldás

Medugorjében, azon a megszentelt helyen, a Szűzanya választott földjén, a Béke Királynőjének kertjében minden ember gazdagabb lesz lélekben. Senki sem tér úgy haza, ahogyan oda érkezett. A Szent Szűz szívesen látja és számon tartja látogatóit, és mindenkit megajándékoz. Szeretetének ajándékával, békéjének és szent örömeinek ajándékával.

„Elhozom nektek a kicsi Jézust, hogy áldjon meg benneteket.”
(1995. december 25.)

A zarándokok nagy tisztelettel veszik körül a látnokokat is, hiszen ők az égiekkel beszélgethetnek. Szinte mindegyikük őket szeretné látni, nem akarnak anélkül távozni Medugorjéból, hogy néhány szót ne váltanának velük. Pedig ez nagy feladat elé állítja a látnokokat, komoly szolgálatot jelent, mégis igyekeznek minden kérésnek eleget tenni.

Mirjana ötkor kel fel, hogy a rózsafüzér után családját rendesen el-
lássza, mielőtt megérkeznek háza elé a zarándokok, akiknek Medugorje
jelentőségéről, az üzenetekről, a Szent Szűz anyai szeretetéről beszél.

A zarándokok azonban mindig egy kicsivel többet szeretnének tudni. Mindenki hordoz valamilyen terhet, aminek elviseléséhez a Szűzanyától remél segítséget.

Modern korunkban sokféle félelem szorongatja az embereket. Félnak a jelentől és félnak a jövőtől. Félnak egymástól és sokszor még önmaguktól is. Félnak az ingatag békétől és a rettenetes háborútól, a bizonytalan jövőtől.

Ki mer ilyen időben gyermeket vállalni?

Mit mond erről a Szűzanya bizalmasa, aki láthatja Őt és beszélhet Vele?

Mit mondhatnak annak az asszonynak, aki nem akar gyereket?

Mirjana szerint a legszebb dolog az életben gyermeket vállalni. Neki is két gyermeke van és szívesen elfogadna többet is. Senkinek sem kell félnie, ha rábízta gyermekét a Szűzanya által Istenre.

A Goszpa elmondta Mirjánának, hogy nem a gyermekáldástól kell félni, hanem sokkal inkább attól, ha nincs gyermek. A Szűzanya tudja, hogy miért mondta ezt. Mirjana is tudja, de most nem mondhat többet. Egy napon azonban, amikor minden elrejtett titokra fény derül, azt is meg fogjuk tudni, miért fontos, hogy sok gyermek születessen!
(Emmanuel nővér feljegyzései alapján.)

A r ó z s a f ü z é r

A Szereteláng rózsafüzér

A Szereteláng rózsafüzéren, vagy a hagyományos öt tizedes rózsafüzéren imádkozhatjuk.

A kereszttel kezdjük.

Isteni Megváltónk öt szent Sebe tiszteletére mélyszéles áhitattal egymás után ötször vetünk keresztet:

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.

A nagy szemekre a következő fohászt imádkozzuk:

Szűz Mária Fájdalmas és Szeplőtelen Szent Szíve, könyörögj értünk, kik Hozzád menekülünk!

A három kis szemre így imádkozunk:

1. Istenem, hiszek Tebenned, mert végtelenül jó vagy!
2. Istenem, remélek Tebenned, mert végtelenül irgalmas vagy!
3. Istenem, szeretlek Téged, mert mindennél szeretetre méltóbb vagy!

A tizedekben lévő kis szemekre kérjük:

Szűzanyánk, ments meg minket Szeplőtelen Szíved Szeretelángja által!

Minden tized után mondjuk el a fohászt:

Áraszd Szeretelángod kegyelmi hatását az egész emberiségre most és halálunk óráján! Amen.

Befejezésül:

A Szentháromság tiszteletére és dicsőítésére háromszor ismételjük:
Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, most és mindörökké! Amen.

Imádság Szűz Mária hét örömeről

Ó Boldogságos szép Szűz Mária, Szentháromságnak temploma, első örömod az volt, mikoron benned megnyilvánult a malasztnak teljessége és benned fogantatott a dicsőség Királya:

– ez örömod okáért kérünk, hogy az Ő oltalmában, az örök, halhatatlan földre vitessünk! Amen. Üdvözlégy...

Második örömod az volt, mikoron, te szép tengeri csillag, a fényes Napot szülted és szűzen megmaradtál, el nem változtál:

– ó kegyességes Anya, szentséges Szűz Mária: légy minékünk igaz utunk a te szent Fiadhoz! Amen. Üdvözlégy...

Harmadik örömod volt, hogy a fényes csillag megjelent, és mikoron Szent Fiad megszületett, láttad, a három szent királyok hogyan imádták őt mint Istent és ajándékokkal tisztelték:

– ó áldott Szűz Mária, e világnak fényes csillaga, legyünk tiszták mi bűneinktől, temiattad, Szűz Mária! Amen. Üdvözlégy...

Negyedik örömod volt, mikoron a szép Jézus harmadnapon halottaiból fel-támadott, ki miatt hitünk erősödött:

– ó kegyelmes Teremtőnek boldog Szülője, könyörögj érettünk minden órában, hogy a te szent örömod miatt mi evilági életünk munkája után eljussunk a mennyei szentek karába! Amen. Üdvözlégy...

Ötödik örömod volt, édes Szűzanya, mikoron láttad a te Szent Fiadat föl-menni az örök dicsőségbe:

– e szent örömnél miatta ne essünk az ördög hatalma alá, hanem a menny-országának magasságára felmenjünk, s ott veled és a te Szent Fiaddal szüntelen vigadjunk, édes, szép Szűz Mária! Amen. Üdvözlégy...

Hatodik örömod akkor volt, mikoron a mennyből lángnyelvek képében a Szentlélek leszállott:

– azért e szent, boldog öröm miatt kérjed, Szűz Mária a te Szent Fiadat, hogy e számkivetésnek idejére bocsássa meg a mi bűneinket, hogy ne leljék meg a mi bűneinket a nagy ítéletnek napján! Amen. Üdvözlégy...

Hetedik örömod, Szűz Mária, az volt, mikoron a te édes Fiad, Jézus, e gyarló világból kihívott téged a mennyek országába és fölmagasztalt minden angyali karok fölött:

– ó kegyességnek Szűz Szülője, hogy érezzük a te szent jóvoltodnak ajándékát, távoztasd el tőlünk a bűnnek undokságát, add meg elménk tisztaságát, aztán vígy be minden szentekkel a mennyországának boldog örömébe! Amen. Üdvözlégy...

(A Thewrewk kódex nyomán)

Szabadíts meg a gonosz kísértőtől!

A Te hűséged nem fogyatkozik, mennyei Atyánk,
bár mi feledünk gyakran hűséget, kegyelmet,
mi Hozzád fűz minket. Esedezve kérünk,
önts erőt ingatag szívünkbe, ha kísértésbe vinne,
szabj határt a gonosz erejének,
ragadj ki hatalmából, szabadíts meg minket!

Állhatatos Szent Szűz,
a te hűséged töretlen,
bizalommal várod,
mit Atyád üzent,
és az angyal mondott neked.
Betlehem útját járod,
hol hideg szél süvít,
a vidék kietlen,
az emberek szíve könnyörtelen.

Meddig még odáig,
a beteljesedésig,
míg szemed megpillantja,
kezed simogatja,
karod átöleli
az áldott Kisdedet,
és pólyába csavarod
a Magasságbeli Fiát,
a királyok Királyát?

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

*P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

Szíriai Baleus: Boldog vagy, Mária	1
II. János Pál pápa: A megtestesülés misztériuma	2
Gobbi atya: Örömmel és végtelen reménységgel	5
II. János Pál pápa: Isten apasága és a családapaság	7
Selma Lagerlöf: Szentséges éj.	9
Betlehem jele	12
Luisa Piccarreta: Miért?	13
Efraim testvér: A szentek közössége.	14
G. Vendome: Fiához szól értünk	15
Török József: Az ezredforduló szilvesztere	16
Sík Sándor: A Krisztus-Királyhoz	17
Mária kegyhelyek	
Máriaremete	18
A szeretet üzenete Venezuelából	20
D. Rosage: Öröm.	25
Gyermekáldás	26
A rózsafüzér.	24
A Szeretetlenláng rózsafüzér	18
Imádság Szűz Mária hét örömről	26

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A Szűzanya kegyképe
Venezuelában

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243